

Глава шестаа.

За предлогатъ.

Предлогъ ёсть часть слова нескланяема, и полагаётся предъ другите части слова раздѣлено или совокупно.

Българскій языкъ има тѣхъ истыте предлогы, кой то има и майката мѣ Славенскій, и сѣтъ, слѣдующи те двѣдесать.

Оу, отъ, изъ, во, со, на, надъ, о, или объ, по, подъ, предъ, при, до, ко, за, кос, нис, рас, пре, про (*)

Глава седмаа.

За союзатъ.

Союзъ ёсть часть слова нескланяема, коа то показува взаимно соотвѣтствованіе на-

*) Во, оупотреблявасе и въ, когато се полага предъ рѣчи кой то започинатъ отъ согласна бѣква, н. п. въ цѣркава, въ кѣщи. Такожде и со-сз, сз тебе сз мене (а некогашъ и сосз.) Такожде и вос-коз. возблагодарихъ, возрадовахъсѣ. И ко-кз. кз бѣгъ, и нис-низ. низвергохъ, низринухъ, рас-раз. раздробихъ, разнесохъ. Тѣка принадлежи и кодъ (отъ ко) кодъ мене, кодъ него, кой то не ё равно оупотребителенъ секаде.